

ומושום שאתת ה'ית גומל חסד עם השכינה, שבל המצוות שלך לקיים, איזהו חסיד? המתחסיד עם קונו - נתן לך מدت חסד. ומושום ששמרף מצאות לא מעשה, והיה לך להתגבר על יצורך, לקשר אותו מחתך ירך, ולא השפלה במצוות ה'ז, אלא לקשר את סמא"ל מחת ידו של הקדוש ברוך הוא, ובת זוגו, שהיא שפחה רעה, מחת יד גברתך, אותם ואת כל המינים והמחנות שלהם - הקדוש ברוך הוא נמן לך את מدت גבורתו להיות בעורך שיתחללו ויפחדו מפק סמא"ל ובת זוגו, וכל המינים והמחנות שלהם, ויהיו קשורים בשלשלאות מחת ירך. ומושום שחזרת בתשובה באות הברית, ירצה בינה יה'ו להתגבר בצדיק. בשביילך הקדוש ברוך הוא נתן לך את ברית צדיק שלו. ומושום שבחשכה טוביה עשית את הכל, כי ירד שם המפרש (של רבונך) עליך, ומושם (חרש שיר) ירד עליך.

ומושום שאתת תשפלה בכל יום בשתי השפטים שלך בתפלה, לשבח את רבונך באדרני שפט תפפה בשפי השפטים שלך, בנבאים ובפתובים, ובכל מיין זמר ונגן בתפלה - הקדוש ברוך הוא הוזיד אותם בשפטים שלך. כל שגן הדרגה שלך, עמוד האמצעי, ובו השפלה בכל מילא באמת - הקדוש ברוך הוא נמן אותו לך להעלות אותך בו, בתורת אמת, כלולה מכל המdotות והאותיות, בשם המפרש בארכע האותיות.

שקלם שחזרת בתשובה לא היה אלא בעץ של טוב ורע. עבד ונער היה שמן בתחללה, והנה נער בוכה, עבד נאמן, עבד נער בוכה, עבד נאמן, אך הוא דכתיב, (במדבר יב) לא כן עבדי משה בכל

ובגין דאת הוית גומל חסד עם שכינתא, אבל פקידין דילך לקיימא, איזהו חסיד המתחסיד עם קונו. יhab לך מדת חסד. ובגין דנטרא פקידין שלא מעשה, והנה לך לאתגבר על יצורה, למקשור ליה תחות ירך, ולא אשתקלת בהאי פקידא, אלא ל夸רא סמא"ל תחות ידא דקידושא בריך הוא. ובת זוגיה דאייה שפחתה בישא, תחות יד גבירתא. לוון ולכל ממן ולכל משרין דלהון. קדשא בריך הוא יhab לך, מדת גבורה דיליה, למחיי בסיעתך דיתחמלון וידחלון מינך, סמא"ל ובת זוגיה, וכל ממן ומשרין דלהון, ויהון קשורים בשלשלאי תחות ירך.

ובגין דהדרת בתויבתא, באות ברית, נחית בינה יה'ו, לאתחברא בצדיק. בגין, קדשא בריך הוא יhab לך אותן ברית צדיק דיליה. ובגין דמחשכה טוביה עבדת כלא, וכי נחית שמא מפרש (דראה) עלך, וממן, נ"א רשותה נחית עלה.

ובגין דאנת תשפלה בכל יומא, בתראי שפווון דילך בצלותא, לשבחא למך, באדרני שפט תפתח, בתראי שפווון דילך. בנבאים ובפתובים. ובכל מיין זמר ונגן בצלותא. קדשא בריך הוא נחית לוון בשפווון דילך. כל שגן דרגא דילך, עמודא דאמצעיתא, וביה אשתקלת בכל יומין דילך בקשוט, קדשא בריך הוא יhabיה לך, לסלכא לך ביה, בתורת אמרת, כלילא מפל מדות ואותו. בשמא מפרש, בארכע אהוון.

דקדים דחזרת בתויבתא (דף קט"ו ע"א) לא הוית, אלא באילנא דטוב ורע, עבד ונער הרה שמן בקדמיתא, (שמות ב) והנה נער בוכה, עבד נאמן, עבד נער בוכה, עבד נאמן, אך הוא דכתיב, (במדבר יב) לא כן עבדי משה בכל

ביתי נאמן הוא. ואותו הרע, המשפר של העבר, גורם לך לחטאת בسلح, מושום שהפטה שנמסר לך (קידר) היה של העץ טוב ורע. מטרו"ן טוב, סמא"ל רע.

ובשם שחזרת בתשובה ונרבكت בעץ חמימים, הרי יצאת מעבר, והפכת להיות בן לקדוש ברוך הוא. ופטה שגנסר בידך יהיה עץ חמימים, ר', שהוא בן י'ה, ותכנס בארכעים ותשוע הפנים שלך בתורה, ויעשה מוט, ויתקיים בך (תהלים נ) לא יתן לעולם מוט לצדייך. ארבעים ותשוע פנים, ארבעים ותשוע אותיות של שם עישראל וברוך שם, שיש תבות התבות של ההיחוד העליון, ר' עליונה תפארת. שש תבות שניות של ברוך שם, ר' שני צדיק. מ"ט. באמצועו. וישאהו במוט בשנים. בלא וא"ו באמצוע, הוא מ"ט. (בלא' האמצועה של ז' וצדיק מ"ט לפניהם רשותם) ומה גורע את זה? א. אחד מחייבים, שחייבים שעירים נתנו לך חסר אחר, כמו שבארו בעלי הפטנה, חייבים שעירים בינה נמסרו למשה חוץ מאחר. וזהו א' שחרר מחמשים, ונשארו מ"ט, וזה גורם לך צדיק מ"ט לפניהם רשות. מי הרשות? זה סמא"ל.

וזהו מ"ט, מהפטה שלך, שנאמר בו (שמות י) ופטה האללים בידי. הפטה שלך הוא הפטה של משה, ומושום זה א', שהיא בינה, חזורת לך, כמו שבארה בינה, אלף בינה. שהיא חזורת לך בתשובה, אלף בינה. ותכנס בין נ'ו, ותשועה ז'ו, לקים בך לישראל, (ישעה נ) וברחמים גודלים אקבצת (ירמיה לה) ובתנוגנים אובלם. משם ואילך יתקיים בך, לא יתן לעולם מוט לצדייך.

משה בכל ביתי נאמן הוא. וזהו רע, שופפא דעך, גורם לך למחתך בטעל, בגין דמתה דאטמסר לך, (נ"א בידך) קוה דאלנא דטוב ורע, מיטרוי"ן טוב. סמא"ל רע.

ובען, דחזרת בתויבתא, ואותבקת באילנא דח'י, הוא נפקת מעבד, ואותהדרת בן לקודשא בריך הוא. ופטה דאטמסר בידך, יהא עץ חמימים, ר', דאייהו בן י'ה, ותיעול (ר'א ותיעול) בתשעה וארבעין אנטון דילך באורייתא, ויתעבר מוט. ויתקיים בך, (תהלים נה) לא יתן לעולם מוט לאציך. תשעה וארבעין אטוון דשמע ישראל, וברוך תשעה וארבעין אטיבין דיחודה עלאה, ר' עלאה שם, שית תיבין דיחודה עלאה, ר' ברוך שם, ר' תיבין תנינין, דברוך שם, ר' התנינא צדיק. מ"ט. באמצעתה זו. וישאהו בו מוט בשנים.

בלא וא"ו באמצעתה, איהו מ"ט. (נ"א בלא' דאמצעיתא דו"ו) **צדיק מ"ט לפני רשות.** ומאן גורם ד. א. אחד מחייבים. דחמשין טריעין אתיהיבו לך, חסר חד, כמה דאומקיה מארי מתניתין, חייבים שעורי בינה נמסרו למשה, חייז מאחד. והאי איהו א', דחסר מחמשים, ואשתאר מ"ט, ודא גרים לך צדיק מ"ט לפניהם רשות. מאי רשות. דא סמא"ל.

והאי איהו מ"ט, מן מטה דילך, דאטמר ביה (שמות י) ופטה האללים בידי. (רטחהacha איתך לך) מטה דילך הוא מטה דמשה, בגין דא, דאייה בינה, חזורת לך, כמה דאומקיה במתניתין, אלף בינה. דחזרת לך בתויבתא, ותיעול בין נ'ו, ואצביד ז'ו, לקים בך לישראל, (ישעה נ) וברחמים גודלים אקבצת (ירמיה לה) (ירמיה לה"א) (ובתנוגנים אובלם) מטהן ואילך יתקיים בך, לא יתן לעולם מוט לאציך.